

SADRŽAJ

1. PRIJE NEGO ŠTO PRIČANJA POČNU...	11
2. METODOLOŠKI I ETIČKI OKVIR ISTRAŽIVANJA SVAKODNEVNIH PRAKSI PRIČANJA O DJETINJSTVU	15
2.1. <i>Pričaj mi o svojem djetinjstvu!</i>	15
2.1.1. O istraživanju i građi	17
2.1.2. Naknadno bilježenje “prirodnih” govornih situacija prema sjećanju (promatranje sudjelovanjem)	21
2.1.3. Intervju	29
2.1.4. Uključivanje djece i odraslih u ulogu istraživača	37
2.1.5. Autoetnografija osobnog iskustva povezanog s istraživanom temom i etnografija imaginarne autobiografije	39
2.1.6. “Slučajno” zabilježena pričanja o djetinjstvu	43
2.1.7. Asocijativna metoda istraživanja autobiografskog pamćenja	46
2.2. Arhiviranje života (djetinjstva) izbliza	49
2.2.1. Ponovo o istraživanju i građi	53
2.2.2. Transkribiranje usmenosti, transkribiranje oblikovanja života: O procesu transkripcije i uporabnoj vrijednosti transkripta	56

2.3. Je li etično etički istraživati s djecom?	65
2.3.1. Djeca (ni)su drugi	69
2.3.2. (Ne)čujnost dječjeg “glasa” ili kako doći u situaciju da se čuje	74
2.3.3. Moralna retorika djetinjstva vs. refleksivna ne-zaštita	80
3. DJEČJA USMENOST I USMENOST O DJETINJSTVU U HRVATSKOJ ETNOLOGIJI I FOLKLORISTICI	89
3.1. Sedamdesete i osamdesete godine 20. stoljeća	92
3.2. Pričanja o životu i pričanja o djetinjstvu	101
3.3. Hrvatska etnologija i dječja usmenost/pismenost, usmenost o djetinjstvu	107
4. PRIČANJA O DJETINJSTVU KAO “VELIKE” I/ILI “MALE” PRIČE	119
4.1. Životne povijesti, životne priče: “Velike” i/ili “male” priče	123
4.1.1. Životna povijest	123
4.1.2. Životna priča nasuprot pričanjima o životu (djetinjstvu)	128
4.2. “Manje” priče: Osobne pripovijesti i pripovijesti o osobnom iskustvu	137
4.3. Pričanja o djetinjstvu: “Velike” i “male” priče	149
5. OBLICI PRIČANJA O ŽIVOTU (DJETINJSTVU) I NEKI TRADICIJSKI OBLICI PRIPOVIJEDANJA	155
5.1. Pričanja o neobičnim iskustvima iz djetinjstva i procesi ontogeneze: Memorat i/ili osobna pripovijest	155

5.1.1. Memorat i osobna pripovijest	159
5.1.2. Pričanja o djetinjstvu između memorata i fabulata	163
5.1.3. Predaje, negativne predaje i osobne pripovijesti, pričanja o djetinjstvu: (Ne)vjerovanje i uloga publike	166
5.2. Anegdotalno u oblicima pričanja o životu	185
5.3. Osobni mit i mit o djetinjstvu u usmenom narativnom diskursu	190
5.3.1. Mit	191
5.3.2. Osobni mit kao koncept u psihologiji	194
5.3.3. Kritike “osobnog mita”	201
5.3.4. Mit i dijete	203
6. ISHODIŠTA, ŽIVOT I ODJECI PRIČANJA O DJETINJSTVU U OBITELJI I MALIM GRUPAMA	213
6.1. Od priče u konverzaciji prema priči u životu pojedinaca, obitelji i malih grupa	215
6.1.1. Etnografija komunikacije i konverzacijska analiza	216
6.1.2. Istraživanja jezične socijalizacije	220
6.2. Djetetovo narativno okružje i njegove implikacije	229
6.2.1. Pričanja o djetinjstvu i iskustvima djetinjstva odraslih i nepristupačnim iskustvima djeteta kao usmenost za djecu	236
6.2.2. Pričanja o (ne)posredovanom iskustvu u djetetovoj nazočnosti	252
6.2.3. Uzajamna naracija djeteta i odrasle osobe ili interveniranje u dječje pripovijedanje	261
6.2.4. Pričanja o djeci i pričanja o (ne)posredovanim iskustvima iz djetinjstva među odraslima	264

6.3. Priča kao mjesto konstruiranja i prezentiranja identiteta i/ili priča kao temeljni način mišljenja	268
7. SJEĆANJE, NOSTALGIJA I ZABORAV	279
7.1. Sjećanja iz djetinjstva	279
7.1.1. Psihologijski vrt: Upamćeno, prošireno sebstvo i autobiografsko pamćenje	282
7.1.2. Razvoj proširenog/upamćenog sebstva i autobiografskog pamćenja	293
7.1.3. Prisjećanje kao interakcijska i konverzacijska aktivnost	298
7.2. Nostalgija i djetinjstvo	301
7.2.1. <i>Brandovi</i> , nostalgija i djetinjstvo	310
7.2.1.1. <i>Brandovi</i> kao uspomene ili “neozbiljni” podobjekt nostalgije	313
7.2.1.2. <i>Brandovi</i> i “smrt djetinjstva”	316
7.3. Zaborav	321
LITERATURA	331
O AUTORICI	371